

νεύντες διελθόντες ἀναγκάζουσι τὰς ἐπισημαίους. ὡς περ
 ἔξανδρα προσίζοντες αὐτὰς ἐκ τῆς περὶ τῆς παρ-
 ῥησίας, id est, finite liberæ artis opera li-
 bera esse. Qui verò mercedem capiunt,
 ijs scientias seruire cogunt, veluti capti-
 uas facientes ipsas ex priore libertate.

An ergo immeritò Isocrates Athenien- *Plutarch. in*
 sis Rhetor, stipem à discipulis lacrymās *vita Isocra-*
 accepit, quòd artem liberalem ob cor- *tis.*

poris necessitatē veluti prostituere co-
 geretur? quandoquidem precium, non
 tantum velamentum est artis, sed & de-
 honestamentum. Iam si his ex aduerso
 ponamus Mechanica, quicunq; ea vel
 sui oblectandi, vel alterius iuuādi caus-
 sa exercuerit, an' non, quæ prius videbā-
 tur illiberalia esse, in liberalia permuta-
 uerit? Manibus proprijs D. Apostolus, *Actor. 20.*

in medio apostolatus sui occupatissimo *vers. 34.*
 decursu, victum sibi parauit: nec tamen
 ipsum quisquam illiberalem artem ex-
 ercuisse dicere iure potest: quando non
 lucri cupidine, sed victus necessitate in
 vsum quinetiam aliorum, ne ijs onero-
 sus esset, id fecisse legitur. Superiùs plu-
 rium meminimus, qui varia tractauère:
 quæ si illiberalia fuissent, quo pacto in

Q 5 ho-